

UM ALLAN BYÍN

Løgtingsformaður

Vakmyndatól er eitt sjúkraeyðkenni

Tað er onkursvegna eitt afturstig fyrri mannaættina. Vit hava roynt at ment okkum sum samfelag í túsundtals av árum, og skal man koma hartil, at vit í 2020 mugu hvør í sínum lagi seta myndatól upp, ið filmar hvønn annan 24 tímar um døgnið, er talan um eitt stórt afturstig fyrri okkum sum samfelag. Tað sigur Páll á Reynatúgvu, løgtingsformaður, ið heldur at eftirlitssamfelagið er vordi ov sterkt

HALLUR AV RANA

Seinastu hálva árið hava hvørt fall tveir tilburðir av harðskapi verið á Tinghúsvegnum og økinum kring Klubbagarðin, har lögreglan og ákærvaldið hava sóknast eftir vitnum, ið kundu greiða frá tilburðunum.

Í báðum førum eydnaðist tað lögregluni at finna vitnir, og tað eina málið er longu avgreitt í rættarskipanini. Felags fyrri bæði málini er tó, at óvissa hevur verið um júst hvat er hent, tá fólk vórðu rakt av meningsleysum harðskapi. Aðrastaðni í blaðnum ber til at lesa samrøðu við Jógvan Páll Lassen, advokat, har hann førir fram, at vakmyndatól kunnu geva myndugleikunum betri fatan av hvat hendir í slíkum málum.

Yvirav Klubbagarðinum liggur Løgtingið, har løgtingsformaðurin Páll á Reynatúgvu hevur sína dagliga gongd. Hann øttast gongdina, har neyðugt er við fleiri vakmyndatólum.

– Styrkin í føroyska samfelagnum hevur verið, at vit eru eitt samfelag, har vit í høvuðsheitum byggja okkara sameksistens á álit á hvønn annan. Persónliga dámar mær ikki eitt samfelag, har vit skulu hava eftirlit við hvørjum øðrum, og uppaktur minni, um vit skulu hava vakmyndatól allastaðni har vit eru. Tað er bæði galdandi á alnetinum og í býarlívinum.

Eitt sjúkraeyðkenni

Um tað er so, at kriminaliteturin er so stórir í føroyska samfelagnum, so heldur løgtingsformaðurin, at tað er betur at loysa rótina til trupulleikan, enn at økja um eftirlitið.

– Tvørturímóti haldi eg, at vit mugu fara hinvegin aftur, at fólk kunnu hava tað frælsi at vera tey, ið tey eru, sigur Páll á Reynatúgvu

styrkja tær sosialu skipanirnar í samfelagnum, so vit fáa góðar og vælvirkandi borgarar, og síðani revsa tey, ið skulu revsast, og stuðla teimum, ið hava brúk fyri stuðli.

Loysnin til trupulleikan heldur løgtingsformaðurin heldur vera í sjálvi uppalingini.

– Um eitt samfelag ikki megnar at føra víðari tey góðu menniskjaligi virðini til næsta ættarlið, so er okkurt galið. Tí tað gevur ikki meining, at eitt samfelag við 49.000 fólki skal hava vakmyndatól av hvørjum einasta føroyingi. So mugu vit spyrja hvønn annan, hvussu vit skipa uppalingina av komandi ættarliði.

Óttast gongdina

Sum heild, so stúrir Páll á Reynatúgvu yvir eina gongd, har eftirlit verður ein alsamt størri partur av samfelagnum, og privatlívið ikki verður virt longur.

– Eygleiðingin av okkara lívi er vorðin ov stór. Serliga á netinum, men eisini tað, at um eg sum privatpersónar fari í býin eina ferð um árið, so havi eg ongan áhuga í, at enda á Facebook-síðum hjá dansistøðum ella aðrastaðni. Tvørturímóti haldi eg, at vit mugu fara hinvegin aftur, at fólk kunnu hava tað frælsi at vera tey, ið tey eru.

– Hetta er onkursvegna eitt afturstig fyrri mannaættina. Vit hava roynt at ment okkum sum samfelag í túsundtals av árum, og skal man koma hartil, at vit í 2020 mugu hvør í sínum lagi seta myndatól upp, ið filmar hvønn annan 24 tímar um døgnið, er talan um eitt stórt afturstig fyrri okkum sum samfelag, sigur Páll á Reynatúgvu at enda.

HALLUR@SOSIALURIN.FO

uttanfyrri, men tá tú gongur í almennum støðum, so sum í Steinatúni og í miðbýnum, har alt náttarlívið fyrigongur, so eru tað almenn støð og har kanst tú vænta at verða filmaður.

Víðar heimildir

Advokaturin hevur eisini fult álit á, at myndugleikarnir megna at handfara slíkt tilfar rætt.

– Eg gangi út frá, at lögreglan ikki fer at hyggja eftir tær, tá tú ert í býnum, fyrri stuttleikar, men at slíkt tilfar verður brúkt í samband við at okkurt mál skal loysast, sigur advokaturin.

Spurdur um tað als ikki skulu vera nakrar forðingar fyrri hvat ella hvar eitt slíkt vakmyndatól kann filma í miðbýnum, svarar advokaturin, at hann ikki metir, at tað er neyðugt við nøkrum forðingum.

– Eg haldi ikki, at tað skulu vera nakrar forðingar. Setið vakmyndatól upp ymsastaðni, ið kunnu skjalfesta hvat hendir. Um so okkurt er áfatt, so kann lögreglan fara eftir tilfarinum. Síðani kunnu tey biðja um loyvi frá rættinum, um tey ynskja at brúka tað í einum ávísu máli, sigur advokaturin at enda.